

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił B. L. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy uznał za udowodnione 25 lat , 8 miesięcy i 3 dni stażu sumarycznego w tym 14 lat , 6 miesięcy i 2 dni stażu pracy w warunkach szczególnych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 25 lipca 1980 r. do 31 grudnia 1981 r. z uwagi na fakt ,iż z przedłożonych angaży nie można jednoznacznie stwierdzić ,że w/w okresie B. L. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze powyżej 3,5 tony.

/decyzja k.22 plik II akt ZUS/

W dniu 30 października 2015 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie sporządzone przez pełnomocnika B. L. , w którym wniesiono o zmianę zaskarżonej decyzji. W treści odwołania wskazano ,że w okresie od 25 lipca 1980 r. do 31 grudnia 1981 r.(tj. podczas zatrudnienia w Spółdzielni (...) w S. Oddział nr 1 w Ł.) B. L. prowadził samochód marki R. , a więc samochód ciężarowy o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Wobec więc spełnienia wszystkich prawem przewidzianych przesłanek B. L. powinien uzyskać prawo do emerytury.

/odwołanie k.2-8/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 26 listopada 2015 r. , organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy uznał za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. 14 lat , 6 miesięcy i 2 dni okresów pracy w szczególnych warunkach w czasie od 24 kwietnia 1984 r. do 15 września 1986 r. i od 14 listopada 1986 r. do 31 grudnia 1998 r.(z wyłączeniem okresów niewykonywania pracy przebytych po 14 listopada 1991 r., za które pracownik otrzymał wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa) z tytułu zatrudnienia w (...) w Ł.. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał ,że nie zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) w S. Oddział w Ł. z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach , a z dołączonego świadectwa pracy z dnia 14 kwietnia 1984 r. wynika ,że w w/w okresie wnioskodawca zajmował stanowiska kierowcy oraz mechanika samochodowego.

/odpowiedź na odwołanie k.17-17 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca B. L. urodził się (...), w dniu 27 sierpnia 2015 r. złożył wniosek o emeryturę po rozpatrzeniu którego wydano zaskarżoną decyzję.

/wniosek k.1 plik II akt ZUS , decyzja k.22 plik II akt ZUS/

B. L. nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/bezsporne/

Wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 roku udokumentował ponad 25 lat ogólnego stażu pracy (25 lat , 8 miesięcy i 3 dni) , w tym 25 lat , 7 miesięcy i 25 dni okresów składowych.

/bezsporne/

Wnioskodawca udokumentował 14 lat , 6 miesięcy i 2 dni stażu pracy w warunkach szczególnych .

/bezsporne/

Samochód marki R. posiada ładowność wynoszącą 2,5 tony. Całkowita masa pojazdu przekracza 3,5 tony.

/bezsporne/

Wnioskodawca posiada prawo jazdy kategorii C (o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony) od dnia 14 lipca 1980 r.

/bezsporne/

W okresie od 20 stycznia 1978 r. do 14 kwietnia 1984 r. B. L. zatrudniony był w Spółdzielni (...) Oddział w Ł..

/świadcstwo pracy k.6 plik I akt ZUS/

W początkowym okresie zatrudnienia wnioskodawca prowadził samochody marki N. oraz Ż.. Po uzyskaniu prawa jazdy kategorii C (w dniu 14 lipca 1980 r.) B. L. rozpoczął wykonywanie obowiązków pracowniczych na samochodzie marki R.. Wnioskodawca nie zajmował się załadunkiem czy też rozładunkiem przewożonych towarów z uwagi na fakt ,iż czynności tych dokonywali konwojent lub ekipa rozładowywaczy. B. L. okazjonalnie pomagał przy naprawach samochodu w warsztacie.

/zeznania świadka H. Ż. k.23 , zeznania wnioskodawcy 23-24 , dokumentacja k.21-22/

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego na podstawie dokumentów z okresu pracy wnioskodawcy w Spółdzielni (...) Oddział w Ł.. Sąd czynił także ustalenia w oparciu o zeznania świadka oraz wnioskodawcy. Sąd uznał zeznania za wiarygodne jako spójne, jasne, logiczne, kompletne, uzupełniające przedłożoną dokumentację, wskazujące na okres i charakter wykonywanej przez B. L. pracy w spornym okresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 748, z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku (art. 196 ustawy) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43, z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego 15 listopada 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Postępowanie w niniejszej sprawie sprowadziło się do ustalenia czy obowiązki wykonywane przez wnioskodawcę w czasie zatrudnienia w Spółdzielni (...) Oddział w Ł. w okresie od 25 lipca 1980 r. do 31 grudnia 1981 r. mogą zostać zakwalifikowane do prac wykonywanych w warunkach szczególnych. Zaliczenie bowiem powyższego okresu skutkowałoby dla wnioskodawcy uzyskaniem prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Dla oceny, czy wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach, ma znaczenie rodzaj powierzanej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Takie stanowisko wielokrotnie zajmował także Sąd Najwyższy (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22 stycznia 2008 roku, sygn. akt I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75; z dnia 6 grudnia 2007 roku, sygn. akt III UK 66/07, LEX nr 483283; z dnia 4 października 2007 roku, sygn. akt I UK 111/07; z dnia 19 września 2007 roku, sygn. akt III UK 38/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 329; z dnia 14 września 2007 roku, sygn. akt III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że w okresie pracy Spółdzielni (...) Oddział w Ł. (od 25 lipca 1980 r. do 31 grudnia 1981 r.) wnioskodawca zajmował się wyłącznie prowadzeniem samochodu ciężarowego (marki R.) o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. B. L. zajmował się przewozem materiałów, przy czym nie zajmował się załadunkiem czy też rozładunkiem, a jedynie okazjonalnie wykonywał czynności przy naprawie samochodu. Wskazać należy, iż w ocenie Sądu Okręgowego przepisy dotyczące przyznawania emerytury w obniżonym wieku powinny być ściśle interpretowane, tak jednocześnie ich wykładania nie może być na tyle skrajna i restrykcyjna, by prowadziła do absurdalnej sytuacji, gdy za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach uznaje się tylko i wyłącznie czynności wymienione w wykazie A załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia, wykonywane ciągle przez cały obowiązujący pracownika czas pracy, bez jakichkolwiek przerw i bez wykonywania innych czynności, które są jednak immanentnie związane ze stanowiskiem pracy zajmowanym przez ubezpieczonego. Takie przyjęcie uniemożliwiłoby w praktyce przyznanie komukolwiek prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze z tego względu, że żaden z ubezpieczonych nie spełniałby takich wymogów./por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 lutego 2012 r., sygn. akt III AUa 1644/11/

Reasumując okres pracy wnioskodawcy w Spółdzielni (...) Oddział w Ł. w okresie od 25 lipca 1980 r. do 31 grudnia 1981 r. zaliczyć należy do stażu pracy w szczególnych warunkach.

Pracę kierowcy samochodu ciężarowego zaliczyć należy do pracy w warunkach szczególnych. Zgodnie bowiem z załącznikiem – Wykazem A prac w szczególnych warunkach – do wskazanego rozporządzenia Rady Ministrów z

dnia 7 lutego 1983 roku działem VIII punktem 2 pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Wyżej przytoczone ustalenia pozwalają przyjąć, iż wnioskodawca legitymuje się zarówno wymaganym ogólnym stażem pracy jak i ponad 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, ukończył wymagany wiek, co uprawnia go do wcześniejszej ze względu na wiek emerytury.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz B. L. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 §1 k.p.c. Wysokość wynagrodzenia została ustalona na podstawie § 12 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 roku Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz.461 z późn. zm.)

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS, któremu udzielić zgody na wypożyczenie akt rentowych